

TÁBOR ÁDÁM

Légváarakat gyémántból építettem

légváarakat gyémántból építettem
tüzes és por-légváarakat gyémántból
apró mindenségeket készítettem
és dobozba zártam a végtelent

hangotok meghallom túl a galaktikákon
látványaim mélyen sejtjeimbe rejtem
nehéz szűk álomórán és bolygópályákon
dobozba zárom a gondolatod

felrepül még a kicsi kopott kémény
füstjét reám és az Istenre ontja
mi ketten egy órában születtünk
s már én is kinyitottam a szemem

Isten! Te látod: társad tovább szökell
hallgass nézz és erőt kap téged legyűrni
de ne szólj és ne húnyd le örök szemed
és akkor belerepülök a Napba

ne vedd el tőlem magadat és legyőzlek

légváarakat gyémántból építettem
tüzes és por-légváarakat gyémántból
apró mindenségeket készítettem
és kiengedtem a dobozból a végtelent

(1963)

Fölkelőben

fáj a győztes fa újra-sarjadásban
sír a gyökér az égre-szakadásban
ó félelem te a földredőlőben
éledj újra az éjjel-éredőben

királyi átok lázad zúz a fában
fejsze a törzsön örök zuhanásban
alul kering a nap épp fölkelőben –
új fa támad a hold udvarában

álmom röptül lombja sűrűjében
hálóm süllyed a földi folyóban –
partján ölné ajkra hajlóban
új hold lobog a törzs gyűrűjében

nyugati hold lobog a nyugalomban
távol izzik az új fa a holdban
fáj a győztes fa újra-sarjadásban
sír a gyökér az égre-szakadásban

(1967)

Korhű próféta fohásza

szét el ki ból
 ki ról ki tól
 kí vül kör ben
 bé vül az ok
 ül 0°

levin sztálin
 kelvin kálvin
 abszolút pro
 test úció
 - 273

oretikus
 forradalom
 onánia-
 lakodalom
 túl a festett rácson

krisztus nietzsche
 zsidó német
 mentsétek meg
 ezt a népet
 vonjatok köré kört

vén európa
 ő koravén
 ó újkora
 rossz szekerén
 kocagva köszönt

(1970)

Tíz tézis a költészetről

1.

Minden, ami létezik, érdemes arra, hogy nyelvi jellé váljon.

2.

Annak, amit a költő föláldoz – a világnak – szét kell porladnia a versben. – Ha a szó nem mindent-feláldozás, hanem mindent-megmentés céljából mondatik ki – totál smafu.

3.

Egy igazi versben minden érték, minden szó, minden szóérték *átértékelődik*.

4.

Zenét, képet, szerelmet, szenvedést, mámort, félelmet, harcot, örömet, csömört, csöndet *szórá égetni!*

5.

Előbb van a kép, mint a hétköznapi nyelv.

Előbb van a zene, mint a hétköznapi nyelv.

De előbb van a költői nyelv, mint a kép és a zene.

6.

A vers születése: az absztrakt gondolat a maga magasába szívja fel a mélyből a hangot és a képet.

7.

Az írás: *beszélgetés a nyelvrrel* – a nyelvközösséggel. Megkérdezem a nyelvet!

8.

Minden létező közös abban, hogy a gyökere EGY.

De csak az emberi közösség gyökere a SZÓ.

9.

Ahol a szó nem ölt testet, ott előbb-utóbb tapinthatóvá válik a félelem.

10.

Tanulni, vizsgálni, megérteni – nem a szabályokat – a Törvényeket; és amikor *a betelt törvény túlcsondul: az a költészet: az igazság kiömlése, pazarlása, elköltése. „GYÚJT, AKI VELEM TÉKOZOL!”*

(*Elhangzott a Lélegzet IX. számában, a Fiatal Művészek Klubjában, 1984. január 10-én. Eredeti megjelenés: AL 7., 1984. január, 22. o.*)